

СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

29 березня 2007 р. перестало битися серце видатного вченого-математика, доктора фізико-математичних наук, професора Владислава Елійовича Лянце.

Владислав Елійович народився 19 листопада 1920 р. у Варшаві. Починаючи зі шкільного віку, майже все його життя пов’язане зі Львовом. Тут він здобув середню освіту, закінчивши природничо-математичний ліцей при гімназії № 12 на вул. Шептицьких.

У січні 1940 р. В.Е. Лянце був заражений на перший курс фізико-математичного факультету Львівського університету, який на той час був математичним центром світового значення.

У ті далекі роки студент-другокурсник В.Е. Лянце здобув свій перший науковий результат, посилання на який згодом потрапило в легендарну “Шкоцьку (шотландську) книгу”.

Воєнні лихоліття відірвали Владислава Елійовича від студентської лави. На початку війни він був мобілізований у будівельний батальйон, згодом працював у нафтovій промисловості в Башкирії, учителював.

У 1945-1948 рр. В.Е. Лянце працює у Львівському політехнічному інституті, навчаючись одночасно в аспірантурі Інституту математики АН УРСР. Отримані ним у цей час наукові результати знайшли своє відображення в його кандидатській дисертації, яка була успішно захищена в 1951 р. Ця дисертація, виконана під керівництвом Ярослава Борисовича Лопатинського, була присвячена дослідженню розв’язності краївих задач для системи параболічних рівнянь.

Згодом наукові інтереси Владислава Елійовича переміщаються в галузь функціонального аналізу, методи якого він застосовував ще у своїх перших працях.

У 1964 р. В.Е. Лянце захищає докторську дисертацію, у якій було розглянуто деякі питання теорії несамоспряженіх (зокрема, диференціальних) операторів у гіЛЬбертовому просторі. Зазначимо, що багато положень цієї дисертації неодноразово цитувалися в навчальній та монографічній літературі.

У цьому ж році він повертається до Львівського університету на рідний механіко-математичний факультет. Тут він організовує науковий семінар з функціонального аналізу, на якому виступали з доповідями науковці Києва і Одеси, Москви і Санкт-Петербурга, Баку і Кишинева, Чернівець і Дрогобича, багатьох інших міст. Тут за слуховувались дисертації молодих математиків, тут ділились своїми здобутками відомі вчені.

У 1971 р. вчений очолює кафедру математичного та функціонального аналізу, якою керував до 1992 р.

Натурі Владислава Елійовича завжди було притаманне прагнення знати сьогодні більше, ніж вчора, завтра — більше, ніж сьогодні. Маючи вже 60 років і будучи відомим вченим, наукові досягнення якого здобули широке визнання у світі, він з молодечим запалом почав вивчати, а згодом і викладати нову математичну дисципліну — нестандартний аналіз. Владислав Елійович — автор близько 140 наукових праць та навчальних посібників. Під його керівництвом захищено близько 20 кандидатських і докторських дисертацій.

Але хто знав заслуженого професора Львівського університету В.Е. Лянце тільки як непересічного вченого і близкучого педагога, той його майже не знав. Він любив мандрувати не лише гіЛЬбертовими просторами, але й лісами Львівщини, які так нагадували йому ті ліси, якими він ходив у дитинстві. І тут його незамінним супутником була дружина Ольга Олексіївна.

А ще Владислав Елійович дуже любив і розумів класичну музику.

Тонке відчуття прекрасного в людині і в природі, в музиці і в математиці було притаманне всій його душі.

Спи спокійно, дорогий Вчителю. Земля Тобі пухом.

Надійшло 29.03.2007